

Επιτυχημένη «Πέμπτη» Σοστακόβιτς από την Τσόκανου

Πηγή: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Σελ.: 47 Ημερομηνία έκδοσης: 09-09-2018
Κυκλοφορία: 14860 Επιφάνεια: 428.99 cm² Αρθρογράφος:
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Του ΝΙΚΟΥ Α. ΔΟΝΤΑ

Επιτυχημένη «Πέμπτη» Σοστακόβιτς από την Τσόκανου

Η Ζωή Τσόκανου δεν είναι η πρώτη Ελληνίδα αρχιμουσικός, είναι όμως η πρώτη γυναίκα στην Ελλάδα που ανέλαβε διευθύντρια κρατικής ορχήστρας. Επικεφαλής της Κρατικής της Θεσσαλονίκης (ΚΟΘ) εδώ και ένα χρόνο, εμφανίστηκε στο Ηρώδειο στις 16 Ιουλίου με ένα δημοφιλές πρόγραμμα, που περιελάμβανε το Κοντσέρτο για τσέλο του Ντβόρζακ και την Πέμπτη Συμφωνία του Σοστακόβιτς.

Παρά τη θετική συμβολή της Τσόκανου η εμφάνιση της ορχήστρας ήταν άνιση, με τον τρόπο που χαρακτηρίζει σχεδόν ανεξαιρέτως τα κρατικά μας σύνολα. Ακόμα μία φορά η Συμφωνία είχε προετοιμαστεί άρτια ενώ το Κοντσέρτο πολύ λιγότερο, επειδή προφανώς θεωρήθηκε ότι οι προβολείς θα πέσουν στον σολίστα. Ατυχής απόφαση στο συγκεκριμένο

έργο, όπου το μέρος της ορχήστρας είναι αποφασιστικής σημασίας. Προβληματική επιλογή, επίσης, όταν ο σολίστ αποδεικνύεται υποτονικός και συνεπώς τραβά το ενδιαφέρον λιγότερο κι απ' ό,τι του αναλογεί.

Έγχορδα και ξύλινα πνευστά συνεργάστηκαν, δίνοντας μορφή στο όραμα της αρχιμουσικού.

Συνολικά χαμπλόφονος, ο 42χρονος Γερμανός Ντάνιελ Μίλερ-Σοτ υπήρξε υπέρμετρα λυρικός και στα τρία μέρη του έργου, αποφεύγοντας σταθερά τις δραματικές διατυπώσεις. Επιβρα-

Ο Ντάνιελ Μίλερ-Σοτ αποδίδει το Κοντσέρτο για τσέλο του Ντβόρζακ με την ΚΟΘ υπό τη Ζωή Τσόκανου (φωτ.: ΝΑΔ).

δύνοντας την ταχύτητα όταν αναλάμβανε να αποδώσει τις απίστευτης ομορφιάς μελωδίες του Ντβόρζακ, κατά έναν τρόπο «διέστειλε» τον χρόνο, υποχρεώνοντας και την ορ-

χήστρα σε διατυπώσεις αντίστοιχα χρονικά διευρυμένες, οι οποίες άγγιζαν τα όρια αποσύνθεσης της μελωδικής γραμμής. Στα ζωηρά και έντονα μέρη η Τσόκανου συνέτασσε

πάλι τις δυνάμεις, ώστε οι κορυφώσεις να αναδεικνύονται όσο επιβλητικές απαιτείται. Δυνατό σημείο της συγκεκριμένης ορχήστρας είναι, ως γνωστόν, τα έγχορδα, ενώ πλέον αδύναμη ομάδα αποδείχτηκαν τα κόρνα, των οποίων η σταθερά προβληματική απόδοση αποτυπώθηκε στις ερμηνείες και των δύο έργων. Περισσότερο εκτεθειμένα στον Ντβόρζακ, σκίασαν επίσης τη συνολικά επιτυχημένη απόδοση της «Πέμπτης» του Σοστακόβιτς. Στο έργο αυτό η Τσόκανου φάνηκε να έχει σαφή εικόνα της δραματουργίας της μουσικής και εξίσου καλή αντίληψη του τρόπου να την αναδείξει. Τα έγχορδα και τα ξύλινα πνευστά κυρίως, συνεργάστηκαν, δίνοντας μορφή στο όραμά της. Στο πρώτο μέρος τα δύο μουσικά θέματα προβλήθηκαν καθαρά και η ένταση κλιμακώθηκε

σταδιακά στο τέλος. Επιτυχημένο υπήρξε επίσης το δεύτερο μέρος, καθώς οι επιμέρους συνεισφορές του κλαρινέτου και του α' βιολιού, του τσέλου και της άρπας στο Τρίο, συνετέθησαν σε αποτέλεσμα ακριβές και νευρώδες. Οι αποχρώσεις και οι λεπτές διαβαθμίσεις στα έγχορδα ανέδειξαν τις ποιότητες του λυρικού τρίτου μέρους, ξεπερνώντας το εμπόδιο της προβληματικής ακουστικής του Ηρώδειου. Τα έγχορδα της ΚΟΘ επιβεβαίωσαν την ποιότητά τους και η συμβολή των ξύλινων πνευστών προστέθηκε στο θετικό αποτέλεσμα. Οι «βιασμένοι πανηγυρισμοί» υπό το κράτος τρμού του τελευταίου μέρους αποδόθηκαν με την ένταση και τη νευρικότητα που οφείλει να τους χαρακτηρίζει και ήρθαν ως επιστέγασμα μιας συνολικά επιτυχημένης ερμηνείας.